

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова
Держспоживстандарту України

_____Лосюк Л.В.

ПРОТОКОЛ

засідання Робочої групи з питань технічного регулювання Ради інвесторів
при Кабінеті Міністрів України

21 травня 2008 року
м. Київ

Присутні:

№ п/п	Прізвище, ім'я по батькові	Посада/ місце роботи
1	2	3
1	Черепков Сергій Тимофійович	Заступник Голови Держспоживстандарту, керівник робочої групи
2	Бойко Олександр Васильович	Директор Департаменту фінансів підприємств державного сектору економіки, майнових відносин та підприємництва Міністерства фінансів України
3.	Велько Ігор Віталійович	Завідувач сектору, Міністерство економіки України
4.	Галенко Ігор Вікторович	Голова Комісії з інвестицій та інновацій товаровиробників при Кабінеті Міністрів України
5.	Гордієнко Валентина Романівна	Заступник начальника Управління державного нагляду, контрольної-ревізійної роботи та аудиту Держспоживстандарту
6.	Задворна Ілона Вікторівна	Американська Торговельна Палата
7.	Ібрагімов Санжар	Представник ІФС
8.	Калабаня Олена Олексіївна	Голова Комітету з питань регуляторної політики Європейської Бізнес Асоціації
9.	Калита Тетяна Федорівна	Головний спеціаліст відділу сертифікації Держспоживстандарту, в.о. секретаря
10.	Коноур Сперс	Співголова Ради інвесторів
11.	Лебедева Олена Валентинівна	Нач. відділу контролю послуг, Держспоживстандарт

1	2	3
12	Пантелеєнко Віктор Михайлович	Заступник Міністра економіки України
13.	Пашинний Олександр Іванович	Державна митна служба України
14	Регурецький Василь Васильович	Заступник Голови Державної податкової адміністрації України
15.	Сидоренко Ольга Юріївна	Координатор комітетів Європейської Бізнес Асоціації
16.	Третьяков Сергій Іванович	Керівник підготовчої комісії, Кабінет Міністрів України
17.	Флорентин Бланк	Керівник проекту ІФС “Ділове середовище та розвиток підприємництва в Україні”
18.	Шевченко Олег Олександрович	Менеджер зв'язків з урядовими органами Coca-Cola

I. ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про визначення першочергових проектів нормативно-правових актів, які необхідно розглянути з метою усунення проблем, які перешкоджають залученню інвестицій в економіку України.

Доповідач: Голова робочої групи з питань технічного регулювання Ради інвесторів при Кабінеті Міністрів України, заступник Голови Держспоживстандарту Черепков Сергій Тимофійович – 20 хв.

2. Обговорення питань учасниками наради та підведення підсумків наради – 1 год.

3. Заключне слово Голови робочої групи з питань технічного регулювання Ради інвесторів при Кабінеті Міністрів України – 10 хв.

II. СЛУХАЛИ:

Черепкова С.Т. –заступника Голови Держспоживстандарту. Відповідно до протоколу №1 засідання Ради інвесторів при Кабінеті Міністрів України, яке відбулося 18.03.2008 року, було доручено створити робочу групу з удосконалення системи технічного регулювання, доручивши їй приділити особливу увагу вивченню можливостей адаптації національних стандартів до міжнародних за методом “обкладинки”.

На виконання доручення Кабінету Міністрів України від 23.02.2008 №8200/1/1-08 Держспоживстандарт своїм наказом №70 від 28.02.2008 року затвердив склад постійної робочої групи з питань технічного регулювання Ради інвесторів при Кабінеті Міністрів України. Крім того, було затверджено Положення про постійну робочу групу з питань технічного регулювання Ради

інвесторів при Кабінеті Міністрів України (наказ Держспоживстандарту від 10.04.2008 №118).

Зупинився на питаннях, які координує Держспоживстандарт України.

Членство України у Світовій організації торгівлі вимагає від економіки України створення сучасної системи технічного регулювання та споживчої політики, яка адаптована до вимог ЄС та СОТ. У зв'язку з цим **Президент України видав Указ від 12.12.2007 №1236/2007 “Про заходи щодо активізації євроінтеграційного прикордонного співробітництва”**, підпунктом 10 пункту 1 якого передбачено забезпечити прийняття щороку не менш півтори тисячі національних стандартів, гармонізованих з міжнародними та європейськими стандартами, з питань забезпечення виробництва конкурентоспроможної та якісної продукції, захисту навколишнього середовища, енергозбереження, у сфері надання послуг.

Планом національної стандартизації на 2008 рік передбачено розроблення 1800 стандартів, з яких 1537 гармонізованих з міжнародними та європейськими. На сьогодні в Україні чинні 40654 національні стандарти, гармонізовані з міжнародними та європейськими, крім того, методом “обкладинки” прийнято 70 стандартів ISO та методом “повідомлення” – 250.

Незважаючи на терміни, надані СОТ (*додатково СОТ надало Україні перехідний період на 5 років*), останнім часом надходять пропозиції щодо скасування Декрету Кабінету Міністрів України “Про стандартизацію і сертифікацію”.

На думку Держспоживстандарту, скасування зазначеного Декрету є передчасним. Чому?

По-перше, в Європейському Союзі обов'язкові вимоги встановлені у відповідних директивах ЄС, які приймаються в кожній країні-члені ЄС власним нормативно-правовим актом. До зазначених директив розробляється перелік стандартів, які є доказовою базою щодо відповідності продукції вимогам конкретної директиви. Виробник серед переліку нормативних документів вибирає ті стандарти, які поширюються на його продукцію і застосування їх для виробника є підтвердженням відповідності продукції вимогам директиви. Під час оформлення декларації про відповідність або сертифіката в цих документах є посилання на відповідні стандарти, які вже є обов'язковими для виконання виробником. В Україні технічні регламенти, які встановлюють обов'язкові вимоги до продукції, розробляються на основі директив ЄС. *Тому скасування обов'язковості національних стандартів створить умови для виробництва та ввезення в Україну з усіх країн світу продукції, не дотримуючись будь-яких вимог, оскільки в Україні будуть відсутні обов'язкові вимоги до продукції.*

По-друге, у разі відсутності перехідного періоду від обов'язкової сертифікації до процедур оцінки відповідності буде втрачено контроль з боку держави за безпечністю продукції, що надходить на ринок України, та погіршиться стан захисту прав споживачів. В зв'язку з цим буде порушена стаття 42 Конституції України “Кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом.

Підприємницька діяльність депутатів, посадових і службових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування обмежується законом. Держава забезпечує захист конкуренції у підприємницькій діяльності. Не допускаються зловживання монопольним становищем на ринку, неправомірне обмеження конкуренції та недобросовісна конкуренція. Види і межі монополії визначаються законом.

Держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю і безпечністю продукції та усіх видів послуг і робіт, сприяє діяльності громадських організацій споживачів”.

По-третє, необхідно *прискорити впровадження технічних регламентів, розроблених на основі європейських директив Нового і Глобального підходу, та затвердження національних стандартів, гармонізованих з європейськими, що застосовуються, як база відповідності цим директивам, а також створення ефективної інфраструктури ринкового нагляду за безпечністю продукції і послуг.*

Що на сьогодні зроблено Комітетом з цього питання.

Відносно технічних регламентів. У 2007 році з 26 запланованих технічних регламентів було затверджено постановами Кабінету Міністрів України лише три:

Технічний регламент щодо контейнерів для зберігання та захоронення радіоактивних відходів (постанова Кабінету Міністрів України від 18.07.2007 № 939);

Технічний регламент морського обладнання (постанова Кабінету Міністрів України від 05.09.2007 № 1103);

Технічний регламент джерел іонізуючого випромінювання (постанова Кабінету Міністрів України від 05.12.2007 № 1382).

На жаль, через постійну зміну керівного складу заінтересованих центральних органів виконавчої влади проекти постанов Кабінету Міністрів України щодо затвердження технічних регламентів проходили процедуру узгодження по кілька разів.

Враховуючи такий стан речей, Держспоживстандарт змушений був включити 23 технічних регламенти, проекти яких розроблені в 2007 році і потребують перевізування у зв'язку з кадровими змінами Уряду, до «Робочої програми розроблення технічних регламентів на 2008 рік», затвердженої наказом Держспоживстандарту від 28.12.2007 № 399.

Хочу наголосити, що Європейські директиви, на підставі яких розробляються технічні регламенти в Україні, мають зовсім іншу форму та структуру. Під час їх розроблення використовувалась інша нормативно-проектувальна техніка. У кожній директиві основні вимоги до продукції містяться в додатку до неї, є детальний опис кожного модуля (уніфікованої процедури оцінки відповідності), які використовуються для даної продукції, у багатьох пунктах директиви є посилання на її інші пункти та ін. Тому під час підготовки проектів постанов Кабінету Міністрів України про затвердження технічних регламентів їх технічна частина викладається за формою, що повністю відповідає тексту директиви ЄС.

Такі ж принципи вимагаються §52 Регламенту Кабінету Міністрів України від розробників технічних регламентів під час підготовки довідки щодо відповідності проекту акта *acquis communautaire*, на підставі якої Державний департамент з питань адаптації законодавства Мін'юсту згідно з пунктом 3 §63 Регламенту Кабінету Міністрів України надає розробнику експертний висновок щодо відповідності *acquis communautaire*. Але, на жаль, секретаріатом Кабінету Міністрів України на підставі Правил підготовки проектів актів забороняється розробнику технічного регламенту викладати основні вимоги до продукції у додатках, наводити опис модулів оцінки відповідності, оскільки він визначений постановою Кабінету Міністрів України від 07.10.2003 р. №1585 “Про затвердження Технічного регламенту модулів оцінки відповідності та вимог щодо маркування національним знаком відповідності, які здійснюються в технічних регламентах”, здійснювати в пунктах технічного регламенту посилання на його інші пункти і т.ін.

Таким чином, після затвердження Кабінетом Міністрів України технічний регламент відповідає європейській директиві лише за змістом, що створює великі незручності, пов'язані з невідповідністю текстів цих документів, при оцінці відповідності для виробників продукції, яка імпортується або експортується.

На нашу думку, технічний регламент є технічним текстом, тому необхідно спростити саму процедуру погодження технічних регламентів, щоб уникнути процедури “повторного перепогодження”. Крім того, дуже тривалий час опрацювання проектів постанов про затвердження технічних регламентів у Кабінеті Міністрів України – до 6–7 місяців. Вимоги Секретаріату Кабінету Міністрів України подавати проекти постанов про затвердження технічних регламентів через Мінекономіки, яке спрямовує та координує роботу Держспоживстандарту та додатково погоджує їх.

Вважаю, що для справжньої адаптації технічних регламентів до європейських директив необхідно максимально наблизити форму та структуру цих документів, що сприятиме якнайшвидшій інтеграції країни до ЄС.

Крім того, до основних причин, які стримують строки впровадження технічних регламентів також відносяться:

- неготовність переважної кількості вітчизняних підприємств до виробництва продукції за технічними регламентами;

- відсутність мережі випробувальних лабораторій для перевірки продукції на відповідність вимогам технічних регламентів. Так, на даний час у країні відсутні акредитовані лабораторії для перевірки ліфтів, а в більшості лабораторій, що випробовують засоби індивідуального захисту, в галузі акредитації відсутні деякі стандарти з Переліку національних стандартів, які в разі добровільного застосування є доказом відповідності продукції вимогам Технічного регламенту засобів індивідуального захисту.

З метою встановлення критеріїв необхідної відповідності технічних регламентів європейським директивам прошу Вас підтримати пропозицію Держспоживстандарту щодо внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 06.09.2005 №870 в частині викладення технічної частини постанов

Кабінету Міністрів України про затвердження технічних регламентів відповідно до текстів директив ЄС.

У сучасному світі технічне регулювання є одним з ключових елементів забезпечення конкурентоспроможності та експортоспроможності національної економіки. Досконала система технічного регулювання, з одного боку, захищає споживачів від неякісної продукції (тобто від такої, що не відповідає певним вимогам: нормам, стандартам, регламентам і т.п.), а з іншого боку – підтримує добросовісну конкуренцію на ринку.

На сьогодні в Україні до запровадження технічних регламентів оцінка відповідності окремих видів продукції, які становлять ризик для життя, здоров'я людей та навколишнього середовища, здійснюється шляхом її сертифікації у системі сертифікації УкрСЕПРО.

Таким чином ми перейшли до питання щодо скасування обов'язкової сертифікації в Україні.

Перехід від обов'язкової сертифікації до європейської моделі оцінки відповідності має супроводжуватися скоординованою роботою щодо створення на законодавчому, нормативному рівні ефективної системи контролю за безпекою продукцією.

Відмінюючи контроль з боку держави, який здійснювався шляхом сертифікації продукції, в Україні не вживаються заходи до створення на законодавчому рівні ефективної системи контролю за якістю та безпекою продукції, особливо харчової, яка б відповідала європейським та міжнародним вимогам, зокрема встановленим директивами та регламентами ЄС.

Іноземні виробники, як правило, не мають своїх повноважних представників в Україні (за винятком окремих фірм), які повинні нести відповідальність за якість та безпеку поставленої в Україну продукції. В цій ситуації нагляд у сфері захисту прав споживачів може лише вплинути на продукцію, яка знаходиться в конкретному торговельному закладі і ще не реалізована споживачам. А за реалізовану споживачам небезпечну та неякісну продукцію притягти когось до відповідальності неможливо.

Крім того, організаційна структура державного контролю в Україні не відповідає вимогам Регламенту ЄС 882/2004 щодо офіційного державного контролю органу, який повинен взаємодіяти з європейським органом безпеки харчової продукції і забезпечувати ефективну координацію та співробітництво між сформованими контролюючими органами. Це дозволить уникнути розмов щодо існування дублювання функцій контролю між уповноваженими державою центральними органами виконавчої влади. Тобто, відсутня підтримка на законодавчому рівні щодо жорсткого контролю за імпортованими харчовими продуктами.

Для забезпечення неухильного виконання вимог Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" Держспоживстандарт з метою приведення законодавчих та інших нормативно-правових актів у відповідність до вимог зазначеного Закону Держспоживстандартом України розроблено та погоджено із заінтересованими ЦОВВ проект наказу „**Про внесення змін до наказу Держспоживстандарту від 25.10.2006 р. № 311**” (зміни до Порядку проведення перевірок у

суб'єктів господарювання сфери торгівлі і послуг, у тому числі ресторанного господарства, якості продукції, додержання обов'язкових вимог щодо безпеки продукції, а також додержання правил торгівлі та надання послуг). Наразі зазначений проект наказу направлено на реєстрацію до Мін'юсту.

Крім того, Держспоживстандартом підготовлено та погоджено із заінтересованими ЦОВВ проект **постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження критеріїв розподілу суб'єктів господарювання за ступенями ризику їх діяльності при виробництві та випуску продукції** (виконання робіт, надання послуг) і визначення періодичності здійснення заходів державного нагляду (контролю)”. Наразі зазначений проект постанови подано на погодження до Мінекономіки.

Враховуючи зобов'язання України перед СОТ, Держспоживстандарт виконує свої зобов'язання щодо поетапного скорочення в термін до 2012 року Переліку продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні, які, до речі, були свого часу погоджені членами робочої групи країн-членів СОТ. На думку Держспоживстандарту, одномоментна відміна сертифікації продукції створить сприятливі умови для ввезення в Україну небезпечної, фальсифікованої, недоброякісної продукції невідомого походження за демпінговими цінами, що негативно вплине на економіку вітчизняних підприємств, які виробляють аналогічну продукцію, та призведе до скорочення робочих місць завдяки створенню умов недобросовісної конкуренції, що не відповідає інтересам національної безпеки України. Скасування сертифікації харчових продуктів також спонукає Держспоживстандарт до невиконання низки законів України, які регулюють питання її сертифікації. На сьогодні таких законів нараховується близько 36.

На нашу думку, необхідно підготувати закон про відповідальність за випуск небезпечної продукції, розроблений на основі директиви ЄС 85/374 ЄЕС, та запровадити положення, стандарти Комісії “Кодекс Аліментаріус”.

З цього приводу хотілося б зупинитися на діяльності Національної комісії з Кодексу аліментаріус. На цей час до Держспоживстандарту не надходило від Комісії жодної пропозиції щодо включення до Плану стандартизації розроблення стандартів Кодекс аліментаріус. Повільно переглядаються вимоги безпеки до продукції, затверджені ще колишнім СРСР.

Треба відмітити, що сертифікацію харчової продукції неможливо вважати перепоною на шляху вступу України до СОТ, оскільки Угодою про технічні бар'єри в торгівлі визначається, що жодній країні не повинно бути заборонено вжити заходів, необхідних для захисту її важливих інтересів безпечності. Відповідно до вимог Угоди про застосування санітарних і фітосанітарних заходів (SPS) сертифікація віднесена до санітарних заходів, які кожна держава-член СОТ має право застосовувати для забезпечення безпеки та життя і здоров'я громадян. Деякі імпортери виступають за одностороннє визначення результатів робіт з оцінки відповідності. Слід зазначити, що у світі відсутня практика одностороннього визнання робіт з сертифікації. Угодою про

технічні бар'єри в торгівлі передбачено вирішення таких проблем шляхом укладання двосторонніх угод про взаємне визнання робіт з сертифікації.

Не маючи ніяких напрацювань щодо приведення українського законодавства з цього питання до міжнародних вимог, одномоментна відміна сертифікації продукції в Україні, і в першу чергу харчових продуктів, може призвести до нівелювання досягнутих Україною домовленостей щодо взаємного визнання робіт з сертифікації. Буде порушена система укладених Україною міждержавних угод з країнами СНД з цього питання, а країни не члени СНД, з якими відсутні такі угоди, не будуть прагнути до їх укладання. На сьогодні Україною укладено 50 угод про співпрацю в галузі стандартизації, метрології, сертифікації з 35 країнами світу, 19 з яких – на міжнародному рівні, в тому числі 11 міжурядових угод з країнами СНД про взаємне визнання робіт з сертифікації харчової продукції.

Підсумовуючи викладене, можна зробити такий висновок, що заміна чинної системи ринкового контролю та контролю споживчого ринку, яка включає механізм обов'язкової сертифікації, можливо тільки за умови створення ефективного контролю за якістю та безпекою харчових продуктів, як це розроблено в розвинутих країнах світу.

Цю позицію підтримують і асоціації вітчизняних виробників, які неодноразово звертались до Держспоживстандарту, Кабінету Міністрів України, Верховної Ради України.

На розгляд робочої групи пропонується затвердити пропозиції Держспоживстандарту, які необхідно включити до Плану роботи робочої групи на 2008 рік.

Розглянути першочергово:

**Пропозиції
від Держспоживстандарту, які необхідно включити
до Плану роботи робочої групи на 2008 рік**

№п/п	Назва документа, до якого пропонується внести зміни	Запропоновані зміни	Виконавець
1.	Постанова Кабінету Міністрів України №870 від 06.09.2005 “Про затвердження Правил підготовки проектів Кабінету Міністрів України”	Технічна частина проектів постанови КМУ про затвердження технічних регламентів викладається відповідно до текстів директив ЄС, на підставі яких розробляються технічні регламенти	
2.	Постанова Кабінету Міністрів України №950 від 18.07.2007 “Про затвердження Регламенту Кабінету Міністрів України”	До п.2 §57 “У разі зміни керівника органу, який брав участь у підготовці поданого КМУ	

		<p>проекту акта, Секретаріат КМУ повертає такий проект розробникові для погодження (внесення) новопризначеного керівника” пропонується доповнити таким абзацом: “Це положення не стосується проектів постанов про затвердження ТР, розроблених на підставі директив ЄС”</p>	
3.	<p>На виконання Указу Президента України від 10.04.2006 №300 “Про план першочергових заходів у сфері інвестиційної діяльності” (пункт 29) пропонується приведення національної системи контролю за безпечністю харчових продуктів у відповідність до Регламенту ЄС 882/2004 Європейського Парламенту та Ради від 29.04.2004 “Про проведення офіційного контролю, який здійснюється для верифікації відповідності з законодавством про корм та харчові продукти, здоров’я тварин та правил утримання тварин” та Регламентом Ради Європи 178/2002/ЕС “Про встановлення загальних принципів та вимог законодавства щодо харчових продуктів, створення Європейського органу з безпеки харчових продуктів та встановлення процедур у галузі безпеки харчових продуктів”</p>	<p>Визначення нових принципів і вимог щодо безпеки харчових продуктів та інформування споживачів про їх властивості шляхом запровадження європейського контролю за безпекою харчових продуктів (акредитація лабораторій на відповідність ISO 17025)</p>	
4.	<p>Кодекс аліментаріус</p>	<p>Запровадити нормативи і стандарти Комісії Кодекс аліментаріус. Наприклад, в ЗУ “Про молоко та молочні продукти” відсутнє визначення терміну “масло”, його склад, які харчові добавки та їх кількість дозволяється</p>	

		використовувати при його виробництві	
5.	Проект Закону України про відповідальність за небезпечною продукцією	Встановити відповідальність за виготовлену та реалізовану продукцію виробника, постачальника та продавця	

III. ВИСТУПИЛИ:

1. Пантелеєнко В. М. – По-перше, звернув увагу на організаційну частину підготовки до засідання. Запропонував врахувати пропозиції Прем'єр-міністра України Ю.Тимошенко та співголови Ради інвесторів С. Тігіпка щодо залучення до складу Робочої групи з питань технічного регулювання представників бізнесу для об'єктивного розгляду законодавчих та нормативно-правових актів. При цьому навів позитивний приклад з цього питання роботу Робочої групи з питань паливно-енергетичного сектору. Тобто, необхідно внести зміни до складу Робочої групи.

По-друге, висловив зауваження до змістової частини доповіді. Запропонував вносити пропозиції щодо Плану роботи Робочої групи, затвердити План та подати його на розгляд Ради інвесторів при Кабінеті Міністрів України.

По-третє, запропонував Держспоживстандарту підготувати інформацію для Міністра економіки Данилишина М.Б. про перелік технічних регламентів, які знаходяться на узгодженні з ЦОВВ, для прискорення їх впровадження.

Одночасно підготувати інформацію, що заважає Держспоживстандарту виконувати свої функції в межах повноважень, які необхідно вносити зміни до законодавчих актів.

2. Ібрагімов Санжар позитивно оцінив доповідь Голови Робочої групи. При цьому відмітив конструктивну роботу Держспоживстандарту.

Одночасно виступив проти радикальних змін у сфері технічного регулювання. Основна теза виступу – це виконання України своїх обов'язків перед Світовою організацією торгівлі в частині застосування добровільних стандартів, скорочення Переліку продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні. Україна взяла на себе зобов'язання, що імпортовані харчові продукти підлягатимуть тестуванню та сертифікації лише санітарною або ветеринарною службами, залежно від випадку. Крім того, відповідно до Звіту Робочої групи з розгляду заявки України про вступ до СОТ Україна буде продовжувати зменшувати число категорій продукції, в тому числі харчової, яка підлягає обов'язковій сертифікації.

Наразі треба ставити запитання “Як зробити?”, а не ставити питання “Чи потрібно це взагалі?”

Висловив занепокоєність стосовно сертифікації готельних послуг в Україні. Звернув увагу на відсутність такої сертифікації в країнах ЄС. Особливо це важливо в контексті підготовки до “Євро-12”. Зазначений вид послуг в Україні, крім ліцензування, ще проходить процедуру обов’язкової сертифікації.

Представники ІФС готові надати допомогу щодо імплементації законодавства України.

3. Жваве обговорення викликало питання щодо сертифікації продукції. Голова Робочої групи С. Черепков навів приклади щодо практики сертифікації імпоротної продукції в Киргизстані на відповідність своїм стандартам, яка, до речі, є членом СОТ. Навів приклад з ситуацією, яка сталася з імпортованою до країн ЄС забрудненою соняшниковою олією. До Держспоживстандарту звернувся листом від 15.05.2008 року представник України при ЄС (Веселовський), в якому зазначені зобов’язання, які має взяти на себе українська сторона при реалізації зазначеної продукції. Одним із пунктів є вимоги щодо надання офіційного сертифіката разом з результатами проведеного аналізу для кожної партії соняшникової олії, яким має бути підтверджено, що зазначена партія не містить неприпустимого рівня технічного масла та одночасно представляти копію зразка сертифіката на продукцію.

Всі ці факти є своєрідним сигналом для того, аби приділити більше уваги сертифікації продукції.

4. Флорентин Бланк нагадав, що Верховна Рада України більшістю депутатів (411 голосів) ратифікувала протокол щодо вступу України до СОТ. Всі ці факти свідчать про необхідність адаптації українського законодавства до норм СОТ, тобто харчові імпорتنі продукти необхідно виключити з Переліку продукції, що підлягає обов’язковій сертифікації в Україні.

5. Галенко І.В. інформував про фінансування соціальних програм. Одночасно предметом гострої критики стало питання щодо вступу України до СОТ. На сьогодні Законом України “Про захист прав споживачів” не встановлено законодавчо відповідальність виробників, постачальників, реалізаторів за виробництво та реалізацію неякісних товарів. Цей механізм не зафіксований у новій редакції зазначеного законопроекту. Крім того, на сьогодні в Україні відсутній захист споживачів від вживання недоброякісної продукції. Які наслідки? Достатньо відмітити той факт, що чисельність країни скоротилася на 6 млн. чоловік, тобто знизився рівень життя в країні.

Одночасно висловив занепокоєння щодо відміни обов’язкової сертифікації, оскільки це шлях до створення сприятливих умов для ввезення небезпечної, фальсифікованої, недоброякісної продукції невідомого походження. Країна повернеться до 1991 року. Навів приклад, як томатну пасту вітчизняного виробництва вивозили до Польщі, там розфасовували її як “кетчуп” і знову завозили до України, як імпортований продукт.

Гостро виступив проти різких змін чинного законодавства у системі технічного регулювання, які призведуть до руйнування існуючої системи забезпечення контролю за безпекою та якістю продукції.

Підтримав пропозиції Держспоживстандарту щодо розробки проекту Закону України про відповідальність виробника постачальника, продавця за виробництво та реалізацію небезпечної продукції.

Категорично проти, щоб іноземні фахівці писали нам законопроекти і лобювали свої інтереси у нашій країні. Наголосив про запровадження перехідного періоду для адаптації законодавства України до міжнародних вимог.

6. Пантелеєнко В. М. виступив проти політичних заяв Галенко І.В. Наголосив, що Робоча група зібралася для конструктивної роботи, а не для політичних гасел. Враховуючи, що Україна добровільно прийняла рішення щодо вступу до СОТ, тому необхідно конструктивно, детально вирішувати проблеми, не шукати при цьому винних. Всі передмови не повинні мати загальний характер, треба погрузатися до розгляду маленьких деталей, щоб не загубити інтереси України.

Запропонував на наступному засіданні Робочої групи розглянути питання щодо сертифікації туристичних послуг, оскільки на зазначений вид послуг в Україні видаються ліцензії та підготувати порівняльну таблицю, в якій зазначити, що регламентує сертифікація і які вимоги пред'являє ліцензування.

Напередодні проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 з футболу розгляд питання щодо надання безпечних туристичних послуг в Україні є актуальним.

Закликав всіх до продуктивної співпраці з метою захисту українського споживача. Подякував за інформацію, яку надав представник товаровиробників Галенко І.В.

7. Нелепов А.А. підтримав позицію Пантелеєнко В. М. щодо конструктивної роботи Робочої групи з питань технічного регулювання. Зазначив, що коло проблемних питань, які окреслив представник ІФС І. Санжар на сьогодні існують.

Всі стандарти, які запровадженні з 2001 року в Україні, мають статус добровільних. Виключення становлять стандарти колишнього СРСР, яких налічується понад 16 тис. Використання цих стандартів було вимушеною необхідністю, оскільки з їх скасуванням вітчизняний виробник був не забезпечений відповідною нормативною базою. Тому необхідно здійснювати оновлення застарілої нормативної бази.

Держспоживстандарт постійно переглядає перелік стандартів колишнього СРСР. Так, у 2007 році в ранг добровільних переведено більше 3000 стандартів. План перегляду та скасування цих стандартів здійснюється на "двох рівнях". Спочатку враховуються пропозиції технічних комітетів, на підставі яких формується перелік, який узгоджується з центральними органами виконавчої влади, з підприємцями, та оприлюднюється на веб-порталі Держспоживстандарту для обговорення. Тільки після цього готується наказ Комітету щодо скасування стандартів, але на превеликий жаль бувають випадки, коли центральні органи виконавчої влади звертаються до Держспоживстандарту з проханням відновити дію окремих стандартів колишнього СРСР.

На сьогодні Держспоживстандартом розглядається програма перегляду застарілої нормативної бази. Планом національної стандартизації на 2008 рік передбачено розроблення 1800 стандартів, з яких 1537 гармонізованих з міжнародними та європейськими. На сьогодні в Україні чинні 40654 національні стандарти, гармонізовані з міжнародними та європейськими.

Постає питання, як швидко це зробити?

Запропоновано для прискорення роботи щодо розроблення нових стандартів залучати не тільки центральні органи виконавчої влади, а й представників бізнесу, безпосередньо виробників.

Що стосується можливості впровадження в Україні стандартів методом “обкладинки”, то більшість центральних органів виконавчої влади висловили неприйнятність застосування в Україні цього методу та надали обґрунтовані пояснення.

Методами “обкладинки”, “підтвердження” та “передруку” може прийматися обмежене коло стандартів, до яких відносяться:

- міжнародні стандарти з інформаційних технологій, які містять значну кількість таблиць, протоколів та можуть сприйматись користувачами без його перекладу;

- специфічні міжнародні стандарти, які будуть застосовуватись вузьким колом фахівців, здатних володіти офіційною мовою;

- стандарти міжнародних організацій стандартизації ISO та ІЕС, видані на російській мові, яка є офіційною мовою ISO та ІЕС.

Нагадав про те, що Україна зверталась до Робочої групи, яка розглядала заявку України про вступ до СОТ, з пропозицією не розглядати поступове переведення стандартів в статус добровільних, як перехідний період, а розглядати, як нормальну роботу по відновленню нормативної бази. Члени Робочої групи погодились з такими пропозиціями.

Що стосується відміни обов’язкової сертифікації, то після впровадження усіх технічних регламентів, розроблених на основі європейських директив, та затвердження національних стандартів, гармонізованих з європейськими, можливо розглядати це питання.

Звернув увагу на процедуру перепогодження технічних регламентів. Запропонував внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України № 950 від 18.07.2007 “Про затвердження Регламенту Кабінету Міністрів України” в частині внесення змін до процедури затвердження технічних регламентів.

8. Пантелеєнко В. М. запропонував Держспоживстандарту підготувати оперативну інформацію щодо проходження узгоджень технічних регламентів.

9. Флорентин Бланк сказав, що з метою удосконалення системи технічного регулювання підготувати Перелік товарів, які першочергово необхідно виключити з Переліку продукції, що підлягає обов’язковій сертифікації в Україні, а також переглянути Перелік впровадження технічних регламентів.

10. Калабаня О.О. висловила подяку Пантелеєнку В. М за конструктивний підхід у вирішенні питань технічного регулювання. У своїй

доповіді підкреслила, що на сьогодні в Україні вистачає гасел, а бракує конструктивного підходу.

Оскільки Україна є членом СОТ, вона має виконувати вимоги міжнародної спільноти і розробити конкретні заходи, які необхідно здійснити для поліпшення інвестиційного клімату.

Підтримала пропозицію колеги з ІФС щодо впровадження технічних регламентів.

Запропонувала розробникам технічних регламентів застосувати досвід на прикладі розробки Технічного регламенту щодо індивідуального захисту працюючих, який знаходиться на розгляді у Секретаріаті Кабінету Міністрів України на завершальному етапі. Навела приклад високої оцінки міжнародних експертів щодо укомплектування лабораторій Укрметртестстандарту, які здійснюють випробування ЗІЗ. Запропонувала від імені міжнародних організацій фінансову допомогу щодо укомплектування лабораторій.

11. Пантелесенко В. М. зазначив, що в країні багато проблем у сфері акредитації вимірювальних лабораторій, оскільки на сьогодні Національне агентство з акредитації України не має Угоди з Європейською асоціацією з акредитації.

Одночасно запропонував Голові Робочої групи надіслати попереджені листи членам Робочої групи, які не з'явилися на перше засідання.

12. Черепков С.Т. проінформував членів Робочої групи щодо заходів, які розробляє Комітет стосовно міжнародної акредитації лабораторій, підпорядкованих Держспоживстандарту, оскільки результати робіт з акредитації не визнаються за кордоном через повільну підготовку Національного агентства з акредитації щодо вступу у міжнародні та європейські організації з акредитації. У 2003 році лабораторії ДП "УкрТЕСТ" були акредитовані в межах системи СВ МЕКСЕ на 7 категорій електрообладнання, а в 2006 році УкрТЕСТ Укрметртестстандарту галузь акредитації розширено ще на 8 категорій: це побутові та аналогічні електроприлади, інсталяційні та з'єднувальні пристрої, світильники, електрообладнання медичного призначення, обладнання інформаційних технологій та офісне обладнання, ручний електроінструмент, електронна апаратура та розважальне обладнання. Участь у цій системі дає можливість українським виробникам електротехнічної продукції підтвердити її відповідність вимогам міжнародних стандартів для доступу її на ринки 50 провідних країн світу без додаткових випробувань і процедур. Крім того, аналогічно спрощено і доступ імпортованої електротехнічної продукції на ринок України.

13. Бойко О.В. зробив зауваження щодо списку Робочої групи. Запропонував у зазначеному списку вказувати повністю ім'я та по батькові членів Робочої групи. Одночасно відмітив важливість роботи Робочої групи з питань технічного регулювання, а також готовий до співпраці з членами групи.

IV. УХВАЛИЛИ:

1. Робочій групі розробити проект Плану роботи Робочої групи з питань технічного регулювання на 2008 рік.

2. На черговому засіданні розглянути питання щодо сертифікації та ліцензування туристичних послуг. По даному питанню заслухати фахівців Міністерства культури і туризму та представників Держспоживстандарту.

3. З метою покращання координації діяльності Робочої групи внести зміни до її складу, в частині призначення співголови від інвесторів з числа підприємців або науковців.

4. Держспоживстандарту підготувати для Міністра економіки України Б.М. Данилишина Перелік технічних регламентів, які знаходяться на узгодженні в центральних органах виконавчої влади.

5. Членам Робочої групи відповідно до протоколу №1 засідання Ради інвесторів при Кабінеті Міністрів України від 18.03.2008 вивчити можливість адаптації національних стандартів до міжнародних за методом “обкладинки”.

6. Членам Робочої групи надати пропозиції щодо розроблення проекту закону про відповідальність виробників, постачальників щодо реалізації небезпечної продукції.

В.о. секретаря

Т. Калита